

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/70/2023
Identifikačné číslo spisu:	1116213175
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1116213175.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne U. D., narodenej M., F., zast. Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s. r. o., Bratislava, Záhradnícka 4836/51, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zast. advokátom JUDr. Baltazárom Mucskom, Bratislava, Vajnorská 55, o náhradu škody na zdraví, pôvodne vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19C/74/2016, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2020 sp. zn. 15Co/1/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 24. júna 2019 č. k. 19C/74/2016-283, v znení opravného uznesenia z 9. septembra 2019 č. k. 19C/74/2016-352, rozhodol tak, že zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 19.158 eur (prvý výrok); žalobu zamietol (druhý výrok); žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (tretí výrok).

1.1. Na pojednávaní dňa 24. júna 2019 žalobkyňa trvala na rozšírení návrhu petitu, s ktorým žalovaný nesúhlasil a uviedol, že tento nárok je premlčaný, nakoľko žalobkyňa si uplatňuje túto položku po 5 rokoch od dopravnej nehody. Na pojednávaní súd uznesením návrh na pripustenie zmeny žaloby zamietol podľa § 143 ods. 1 CSP, nakoľko výsledky doterajšieho dokazovania nie sú podkladom pre toto konanie, žalobkyňa účelovo mení petit žaloby v záujme finančného prospechu. Súd poukázal na to, že v tomto konaní súd riešil položku 254 a položku 304a a 323b. Zároveň súd súhlasil so žalovaným, že nárok žalobkyne je v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčaný.

1.2. Predmetom sporu po čiastočných späťvzatiach a po nepripustení zmeny petitu zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 918,40 eur, čo predstavuje navýšenie náhrady SSU v rozsahu 20 % z plnenej položky. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa sa dostala do ťažkej životnej a zdravotnej situácie, nakoľko dňa 1. decembra 2014 v čase približne 06.00 hod., došlo v Senci na Mierovom námestí, smerom na Námestie 1. mája k dopravnej nehode, na tom základe, že vodič osobného motorového vozidla zn. Škody Felícia s EČV: I. K. P. na prechode pre chodcov zachytil pravou prednou časťou vozidla chodkyňu - žalobkyňu. Sporný medzi stranami zostal nárok na navýšenie náhrady SSU v rozsahu 20 % z plnenej položky 4.592 eur, nakoľko tento sa prisudzuje len na základe dôvodu hodného osobitné zreteľa.

1.3. Navýšenie náhrady SSU sa súdom priznáva pri dôvode hodného osobitného zreteľa, ktorý súd u žalobcu vždy skúma, teda pristupuje k tomu, že hodnotí na základe vykonaného dokazovania, aké následky má žalobkyňa po udalosti, ktorá jej zmenila život. U žalobkyne sa však nevyskytli žiadne radikálne zmeny na jej zdravotnom stave, nie je pripútaná na lôžko, nie je odkázaná na inú opateru, svoj život žije primerane svojmu veku, vie sa o seba postarať, vie aj sama cestovať, ak je to nevyhnutné. Je samozrejmé, že pri cestovaní môže žalobkyňa mať obavy o svoju bezpečnosť a zdravie, ale takéto obavy sú namieste, vzhľadom na vek žalobkyne. Znalec uviedol, že psychický stav žalobkyne si nevyžaduje liečbu liekmi, ani hospitalizáciu a reálne by sama mala uznať výšku náhrady škody, ktorá jej patrí. Súd v prípade žalobkyne nevzhliadol žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa na priznanie navýšenia SSU o 20 %, teda o sumu 918,40 eur, a z toho dôvodu súd žalobu v zostávajúcej časti zamietol.

1.4. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovaný má právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Zároveň je súd toho názoru, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania aj v zastavenej časti, nakoľko bolo preukázateľné podľa mailovej komunikácie, že žalovaný nemal komplexnú zdravotnú dokumentáciu na posúdenie zdravotného stavu žalobkyne a navyše žalobkyňa netrvala na uhradení spornej sumy vo výške 10.852 eur po porade s posudzujúcim lekárom MUDr. Marekom Čambalom.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 30. januára 2020 č. k. 15Co/1/2020-367 rozhodol tak, že „Rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 24. júna 2019 č. k. 19C/74/2016-283, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I z 9. septembra 2019 č. k. 19C/74/2016-352, vo výroku, ktorým súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, zrušuje a vec v tomto rozsahu vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

2.1. Odvolací súd zdôraznil, že žalobkyňa, zastúpená právnym zástupcom, výslovne odvolanie podala proti rozsudku súdu prvej inštancie len vo výroku o trovách konania spolu s odvolacím návrhom (č. 1. 2 odvolania). V odvolaní namietala nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie v danom rozsahu. Tvrdenie žalobkyne v ďalšom texte odvolania, že je nesprávne aj uznesenie súdu prvej inštancie z 24. júna 2019, ktorým súd zamietol jej návrh na pripustenie zmeny žaloby v rozširujúcom smere, a domáha sa preto jeho zrušenia, ako aj rozsudku súdu prvej inštancie v merite veci, bez akýchkoľvek skutkových a právnych dôvodov odvolania, odvolací súd posúdil len ako dôvody uvádzané v odvolaní. Odvolanie ako celok posúdil podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) tak, že odvolanie smeruje len proti výroku rozsudku v poradí tretí (o trovách konania). Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch v poradí prvý a druhý, v zhode so súdom prvej inštancie, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, a teda že nebol napadnutý riadnym opravným prostriedkom.

2.2. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania nie je vecne a právne správny. Nie je odôvodnený a nie je z neho zrejmé, ako sa výrok o trovách konania vzťahuje k veci samej. Nevyplyva z neho, kto zavinil zastavenie konania v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 19.158 eur a kto je potom nositeľom povinnosti zaplatiť protistrane náhradu trov konania. Nevyplyva z neho, čoho všetkého sa

žalobkyňa domáhala, v akej časti bol rozsudok zamietnutý a potom, v akom rozsahu je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému trovy konania. Nedostatočne preto posudzoval trovy konania len z pohľadu ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a nie aj podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP.

3. Proti „rozsudku odvolacieho súdu“ (správne uzneseniu odvolacieho súdu - poznámka dovolacieho súdu) podala žalobkyňa (ďalej aj ako „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila poukazom na § 420 písm. f) CSP.

3.1. Žalobkyňa podala odvolanie proti rozsudku, v ktorom namietala (i) nesprávnosť výroku o náhrade trov konania, ako aj (ii) nezákonnosť právoplatného uznesenia súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, pričom žalobkyňa namietala uznesenie prvoinštančného súdu z 24. júna 2019, ktorým bol zamietnutý návrh na pripustenie zmeny žaloby v rozširujúcom smere. Odvolací súd odvolaniu v rozsahu výroku o náhrade trov konania vyhovel, výrok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Druhým odvolacím dôvodom sa súd odmietol zaoberať s odôvodením, že žalobkyňa „(...) výslovne podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie len vo výroku o trovách konania spolu s odvolacím návrhom.“ Podľa názoru odvolacieho súdu, žalobkyňa neuviedla žiadne skutkové a právne dôvody odvolania, a preto súd námietky v tomto smere posúdil podľa obsahu podania ako dôvody odvolania (bod 5. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu). Žalobkyňa sa s rozhodnutím súdu nestotožňuje, keďže je presvedčená, že podmienky na odvolací prieskum uznesenia prvoinštančného súdu boli splnené a odvolanie v tomto smere aj jasne odôvodnené.

3.2. Na podporu tejto argumentácie uviedla nasledovné: 1. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že žalobkyňa neuviedla žiadne skutkové a právne dôvody odvolania podľa § 365 ods. 2 CSP. Žalobkyňa sa s týmto tvrdením nestotožňuje a odôvodnenie považuje v tomto smere za zavádzajúce. Časť III. odvolania s označením „Váda uznesenia predchádzajúceho rozhodnutiu vo veci samej“ je v obsahovom rozsahu jeden a pol strany v plnej miere venovaná pertraktovanému dôvodu odvolania (čo vyplýva aj z označenia príslušného článku). Žalobkyňa sa podrobne venuje skutkovým a právnym aspektom vydaného uznesenia, odôvodňuje, v čom vidí nezákonnosť postupu súdu prvej inštancie a v závere jasne a zreteľne uvádza, čoho sa v odvolacom konaní vo vzťahu k uzneseniu domáha. Vo svojej argumentácii odkazuje na odbornú literatúru, ako aj judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom pripája aj vlastnú právnu analýzu predložených dôkazných prostriedkov. Preto za daného stavu nemožno odmietnuť konanie o odvolacom dôvode s odôvodnením, že tento nie je skutkovo a právne podložený. 2. Odvolací súd v odôvodnení uvádza, že odvolanie posúdil len ako dôvody odvolania aplikáciou § 124 ods. 1 CSP, t. j. posúdením podania podľa obsahu. Žalobkyňa k tomuto postupu uvádza, že podobný záver je v priamom rozpore s aplikovaným ustanovením CSP. Žalobkyňa, okrem komplexnej argumentácie k predmetnej vade konania (čl. III. odvolania), v úvodnom článku nespochybniteľným spôsobom napadla aj vadu uznesenia predchádzajúceho rozhodnutiu vo veci samej, a rovnaký záver vyplýva aj z odvolacieho návrhu (čl. V. odvolania), kde žalobkyňa navrhuje zrušiť rozsudok, ako aj napádané uznesenie, ktoré mu predchádzalo. Súčasne zdôrazňuje, že pokiaľ súdu nebol jasný obsah odvolania, mal v súlade s § 128 v spojení s § 378 ods. 1 CSP požiadať žalobkyňu o doplnenie, resp. opravu odvolania. Žalobkyňa súčasne nie je zrejmé, akým spôsobom by malo nezákonné zamietnutie návrhu na rozšírenie žaloby odôvodňovať odvolanie voči výroku o trovách konania. Z uvedených dôvodov je preukázané, že z obsahu odvolania vyplýva, že toto v zmysle § 365 ods. 2 CSP smeruje aj voči zamietavému uzneseniu prvoinštančného súdu, ktorým odmietol konať o návrhu na rozšírenie žaloby. 3. Nepochybný obsah odvolania žalobkyne konštatoval aj Ústavný súd SR v uznesení zo 17. decembra 2019 sp. zn. IV. ÚS 181/2019. V uvedenom konaní pred ústavným súdom žalobkyňa z dôvodu opatrnosti sťažnosťou napadla zamietavé rozhodnutie prvoinštančného súdu. Ústavný súd SR sťažnosť odmietol ako predčasnú, nakoľko (...) sťažovateľka v súlade s novou procesno-právnou úpravou obsiahnutou predovšetkým v § 365 ods. 2 CSP využila možnosť odvolaním ako riadnym opravným prostriedkom smerujúcim proti meritornému rozhodnutiu napadnúť aj uznesenie súdu prvej inštancie predchádzajúce tomuto meritornému rozhodnutiu. Aj na základe uvedeného rozhodnutia ústavného súdu možno bez najmenších pochybností konštatovať, že odvolaním bolo napadnuté aj uznesenie o zamietnutí rozšírenia žaloby. Rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe vlastnej úvahy, v rozpore so skutočnosťami explicitne uvedenými v odvolaní, ako aj v rozpore s názorom Ústavného súdu

SR odmietol konať o časti predmetu odvolacieho konania, považuje za arbitrárne, ktorým bola žalobkyni odňatá možnosť konať pred súdom a tým porušené jej právo na spravodlivý proces.

3.3. Žalobkyňa trvá na tom, že odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni ako strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces najmä tým, že sa dostatočne presvedčivo nevysporiadal s argumentami žalobkyne, resp. sa s nimi vysporiadal zmätočne.

3.4. Žalobkyňa sa domáha, aby dovolací súd uznesenie krajského súdu § 449 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil súdu druhej inštancie na ďalšie konanie a zároveň rozhodol o trovách dovolacieho konania.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedol, že dovolanie nie je dôvodné, preto navrhol v súlade s ustanovením § 448 CSP dovolanie zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie ako neprípustné treba odmietnuť. Odôvodnenie uvedeného záveru je uvedené v nasledujúcich bodoch.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky). Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania.

7.1. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

8. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu čo do výroku o trovách konania (bližšie pozri bod 2. tohto rozhodnutia).

9. Žalobkyňa v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP namietala porušenie jej práva na spravodlivý proces najmä tým, že odvolací súd sa dostatočne presvedčivo nevysporiadal s jej odvolacou argumentáciou, resp. sa s ňou vysporiadal zmätočne, keď sa odmietol zapodievať aj druhým dovolacím dôvodom č o d o v e c i s a m e j a tomu zodpovedajúcim odvolacím návrhom na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj jeho uznesenia, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, a to nezákonného právoplatného uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na pripustenie zmeny žaloby, pričom odvolací súd uviedol, že odvolanie posúdil aj s ohľadom na § 124 ods. 1 CSP, aj keď

jeho postup bol v priamom rozpore s týmto ustanovením (bližšie pozri body 3.1. a 3.2. tohto rozhodnutia).

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (porovnaj sp. zn. 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017).

11. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

12. Dovolateľka dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie čo do výroku o trovách konania a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého (kasačné, procesné) uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. V dôsledku kasácie prvoinštančného rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/99/2017, 3Cdo/236/2016, 8Cdo/130/2017). Tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (porovnaj publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1353-1356).

13. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje aj na rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 19/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku.“

14. Dovolací súd tiež uvádza, že v prejednávanej veci mohol byť predmetom dovolania, a tým aj možnej nápravy prostredníctvom dovolacieho prieskumu, iba konkrétny (existujúci) výrok, ktorý tvorí súčasť výrokovej časti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Pokiaľ dovolateľka dovolaním napáda rozhodnutie odvolacieho súdu vydané na základe jej odvolania nielen proti výroku o trovách rozsudku súdu prvej inštancie, ale aj čo do veci samej, o čom odvolací súd nerozhodol, čo znamená, že v dovolaní vytýka odvolaciemu súdu absenciu jeho rozhodnutia (t. j. „nerozhodnutie“) o jej odvolaní v celom rozsahu, potom dovolateľka nepripustne a nad rámec vymedzený predmetom možného dovolacieho prieskumu spochybňuje neexistujúci výrok rozhodnutia odvolacieho súdu (vo veci samej) namietaním existencie vady konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v konaní, v ktorom následne mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok tohto konania. Rozsudkom sa má v zásade rozhodnúť vždy o celej prejednávanej veci, t. j. súd musí vo výroku rozsudku vyčerpať celý predmet konania (pozri § 212 ods. 2 prvú vetu CSP). Z § 225 ods. 1 CSP vyplýva, že ak súd nerozhodol o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie nevynímajúc aj možnosť odpustenia zmeškania lehoty pozri § 122 CSP. Súd môže rozsudok,

ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu, ak sám zistí, že opomenul rozhodnúť o celom predmete konania alebo o predbežnej vykonateľnosti. Inými slovami pokiaľ odvolací súd nerozhodol o všetkých nárokoch uplatnených stranou v konaní, hoci tak bol podľa už uvedeného zákonného ustanovenia § 225 ods. 1 CSP vo väzbe na § 378 ods. 1 CSP povinný urobiť, nemôže sa dotknutá strana sporu domáhať nápravy tohto nedostatku prostredníctvom dovolania. Prostriedkom k náprave v takomto prípade nie je dovolanie, ale návrh na doplnenie rozsudku v zmysle § 225 CSP. Predmetom dovolania môže byť iba výrok, ktorý bol odvolacím súdom vydaný, a nie výrok neexistujúci.

15. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie čo do výroku o trovách konania a v tomto rozsahu vec vrátená tomuto súdu na ďalšie konanie, nie je dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP prípustné; nejde o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej návrhom na začatie konania) končí. Napokon, dovolateľka nie je ani osobou oprávnenou na podanie dovolania, pretože napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v jej neprospech (§ 424 CSP).

16. Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 420 CSP prípustné nie je, najvyšší súd ho ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa § 447 písm. c), resp. písm. b) CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal jeho dôvodnosťou (obdobne mutatis mutandis rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/236/2004).

17. Žalovaný bol v dovolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

18. Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa nestotožňuje s názorom odvolacieho súdu, keď odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v elektronickej podobe s autorizáciou z 20. augusta 2019 (č. l. 292 a nasl. spisu) posúdil ako celok podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) tak, že odvolanie smeruje len proti výroku rozsudku v poradí tretí (o trovách konania). Inými slovami, že z odvolania nevyplýva skutočnosť, že žalobkyňa nenapáda výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej, t. j. výrok týkajúci sa zamietnutia žaloby o náhradu škody (druhý výrok). V označenom odvolaní podľa jeho obsahu (§ 125 ods. 1 CSP) a najmä jeho bodu III. je zrejmé, že žalobkyňa ako odvolateľka (v tomto konaní dovolateľka) poukazuje na § 365 ods. 2 CSP, t. j. odvolací dôvod spočívajúci vo vade právoplatného uznesenia, ktoré predchádzalo meritórnemu rozhodnutiu, namieta zákonnosť uznesenia súdu prvej inštancie z 24. júna 2019, ktorým tento súd zamietol návrh na pripustenie zmeny žaloby v rozširujúcom smere, pričom argumentuje, v čom vidí nesprávnosť a nezákonnosť tohto uznesenia, resp. jeho vadu, ktorá mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej, preto sa domáha, aby súd v zmysle § 389 ods. 2 CSP napádané uznesenie spoločne s rozsudkom vo veci samej zrušil (č. l. 296 až 298 spisu). V tomto zmysle je aj odvolací návrh žalobkyne podľa bodu V. odvolania, keď medziiným opakovane navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 389 ods. 2 CSP zrušil rozsudok prvoinštančného súdu, ako aj napádané uznesenie, ktoré mu predchádzalo (č. l. 300 spisu). Uvedenému zodpovedá aj konštatovanie odvolacieho súdu v odôvodnení o tvrdení žalobkyne v ďalšom texte odvolania, že je nesprávne aj uznesenie súdu prvej inštancie z 24. 06. 2019, ktorým súd zamietol jej návrh na pripustenie zmeny žaloby v rozširujúcom smere, a domáha sa preto jeho zrušenia, ako aj rozsudku súdu prvej inštancie v merite veci, (...), ale bez rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní a uvedenom uplatnenom odvolacom dôvode čo do výroku o zamietnutí žaloby (druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie) o náhradu škody. Pokiaľ odvolací súd posúdil odvolanie ako celok podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP), vrátane jeho odvolacieho návrhu o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie rozporne, a nesprávne uzavrel, že odvolanie smeruje proti rozsudku súdu prvej inštancie len vo výroku o trovách konania, čo má za následok, že jeho rozhodnutie je neúplné, pretože v ňom absentuje výrok o odvolaní vo veci samej. V tomto zmysle je aj zmätočná predkladacia správa okresného súdu krajskému súdu o predložení spisu sp. zn. 19C/74/2016 na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne z č. l. 292 proti tretiemu výroku rozsudku okresného súdu (...) podpísaná vyšším súdnym úradníkom (č. l. 354 spisu).

18.1. Na základe uvedeného bude povinnosťou odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní žalobkyne proti

rozhodnutiu súdu prvej inštancie v elektronickej podobe s autorizáciou z 20. augusta 2019 (č. l. 292 a nasl. spisu) v celom rozsahu, t. j. aj proti rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej, t. j. čo do výroku o zamietnutí žaloby o náhradu škody (druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.